

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Urtos/4/2016
Identifikačné číslo spisu:	3015000018
Dátum vydania rozhodnutia:	11.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Szabo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:3015000018.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Štefana Micháliku v trestnej veci odsúdeného Q. O. na neverejnom zasadnutí 11. augusta 2016 v Bratislave o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne z 12. júla 2016, sp. zn. 2 Ntc 205/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného Q. O. sa z a m i e t a.

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením Krajský súd v Trenčíne podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zák. zamietol žiadosť odsúdeného Q. O. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Odsúdený Q. O. t.č. vykonáva v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Banská Bystrica - Kráľová zvyšok nepodmienečného trestu odňatia slobody na základe rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 4. novembra 2015 sp. zn. 2 Ntc 205/2015 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. novembra 2015 sp. zn. 5 Urto 6/2015, ktorým bol uznaný rozsudok Krajského trestného súdu Viedeň z 10. februára 2015 sp. zn. 44 Hv 176/14v, ktorým bol Q. O. uznaný vinným z trestného činu kvalifikovanej krádeže vĺmaním podľa §§ 15, 127, 129 č. 1, 130 štvrtý prípad StGB rakúskeho Trestného zákonníka a odsúdený podľa druhej trestnej sadzby § 130 Trestného zákonníka na trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 6 mesiacov (dva roky a šesť mesiacov). Krajský súd rozhodol, že citovaný rozsudok sa podľa § 17 ods. 1 zák. č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení, vykoná na území Slovenskej republiky, pričom odsúdený bol podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. na výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený síce formálne splnil podmienky pre podmiennečné prepustenie z výkonu trestu, avšak nebola splnená materiálna podmienka, a to dôvodné očakávanie, že po prepustení z výkonu trestu povedie riadny život. V tejto súvislosti poukázal na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý sa viackrát zodpovedal pred súdom a bol aj vo výkone trestu odňatia slobody, z ktorého bol prepustený 17. augusta 2014, no už po necelých troch mesiacoch sa dopustil trestnej

činnosti v Rakúsku.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený Q. O. sťažnosť ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o verejnom zasadnutí (č.l. 141). Sťažnosť odôvodnil osobitným podaním samotný obvinený a sťažnosť odôvodnil aj prostredníctvom svojho obhajcu.

Odsúdený v dôvodoch svojej sťažnosti (č.l. 146-148) uviedol, že nesúhlasil s výkonom trestu na Slovensku a chcel byť vo výkone trestu čo najdlhšie v Rakúsku, kde sú omnoho lepšie podmienky. Tam by už bol dňom 23. júla 2016 prepustený na slobodu, ktorá možnosť mu bola zmarená prevezením na Slovensko. Priznal, že krajský súd má v podstate pravdu poukázaním na jeho trestnú minulosť, avšak nemôže vidieť do budúcnosti. Sám chce viesť už riadny život, a preto mal dostať ešte šancu. Má dobrú prácu vodiča kamiónu, ktorú si našiel po predchádzajúcom prepustení z výkonu trestu. Pre krátkosť času výkonu trestu na Slovensku nemohol preukázať svoje polepšenie. Má už 41 rokov a chce už žiť normálny život a venovať sa rodine a tiež starať sa o svojich rodičov, ktorí majú veľmi nízke dôchodky. V závere svojej sťažnosti sa domáhal zrušenia napadnutého uznesenia a prepustenia na slobodu s tým, že sa mu stanoví dlhšia skúšobná doba. Chce dostať ešte poslednú šancu.

V dôvodoch sťažnosti prostredníctvom obhajcu (č.l. 150-151) znovu poukázal, že počas doterajšieho výkonu trestu sa snažil preukázať svoje polepšenie, čo vyplýva aj z jeho hodnotenia z ústavov na výkon trestu v Rakúsku i Banskej Bystrici - Kráľová. Preto neobstojí tvrdenie súdu prvého stupňa, že na jeho prepustenie neboli splnené podmienky. V závere sťažnosti navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a rozhodnúť o jeho podmiennečnom prepustení so stanovením dlhšej skúšobnej doby a uložením primeraných povinností alebo obmedzení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky postupom podľa § 192 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a zistil, že sťažnosť odsúdeného Q. O. nie je dôvodná.

Podľa § 66 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Účelom inštitútu podmiennečného prepustenia je umožniť odsúdeným, ktorí spĺňajú zákonom stanovené podmienky, aby preukázali, že ďalší výkon uloženého trestu v nápravno-výchovnom ústave už nie je potrebný a taktiež motivovať odsúdených možnosťou skoršieho prepustenia z výkonu trestu k takému správaniu, ktoré by ich malo viesť k lepšej resocializácii a náprave spoločenských vzťahov, narušených ich trestnou činnosťou. Podstatou tohto inštitútu je aj skutočnosť, že sa neuplatňuje plošne, ale iba vo vhodných prípadoch, teda iba u niektorých odsúdených.

V konkrétnom prípade aj podľa názoru najvyššieho súdu odsúdený Q. O. splnil iba formálne podmienky inštitútu podmiennečného prepustenia. K tomu, aby žiadosť odsúdeného o podmiennečné prepustenie bola úspešná, sa však vyžaduje aj splnenie materiálnych podmienok. V tomto smere krajský súd svoje rozhodnutie založil na všestrannom zhodnotení osobnosti odsúdeného, dostatočne zhodnotil jeho doterajšie správanie sa počas výkonu trestu, prihliadal na jeho osobné pomery, na spáchané trestné činy i na účel trestu. Nesplnenie materiálnej podmienky krajský súd vo svojom rozhodnutí riadne odôvodnil. Najvyšší súd si tieto dôvody pre ich správnosť a výstižnosť v celom rozsahu osvojil. Námietky odsúdeného nie sú opodstatnené, nakoľko z predchádzajúceho výkonu trestu, ako vyplýva z odpisu registra trestov (č.l. 127), bol prepustený 17. augusta 2014. Odsúdený mal možnosť svojím správaním na slobode preukázať, že trest splnil zákonom predpokladaný účel a viesť riadny život. Namiesto toho odišiel do Rakúska, kde sa už 8. novembra 2014 dopustil trestnej činnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky nevidel zákonný dôvod na prípadnú

zmenu napadnutého uznesenia, a preto sťažnosť odsúdeného Q. O. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.